

Un SOS en tota regla

INTERPEL·LACIÓ • La UFEC, ERC i CiU aniran de bracet al Parlament perquè el govern intercedeixi a Madrid per aturar la llicència única **MIGUEL CARDENAL** • El president del CSD dona per fet a Barcelona que el decret tirarà endavant

Lluís Simon
BARCELONA

La llicència única que vol imposar la majoria absoluta del PP al Congrés –i que ja ha estat aprovada pel Consell de Ministres– ha fet saltar totes les alarmes en les federacions esportives catalanes, que veuen amb impotència com la normativa té tots els números per ser aprovada abans de la primavera. Veient això, i conscients que està en joc la seva supervivència econòmica, han decidit apel·lar directament al govern de Catalunya perquè ho intenti aturar com sigui. Així, els grups d'ERC i CiU al Parlament, amb el suport de la UFEC, preparen una interpel·lació al conseller de vicepresidència Francesc Homs, que és una crida desesperada a evitar la usurpació per part de les federacions espanyoles de les competències de l'esport, que teòricament pertanyen, segons la constitució espanyola i l'Estat, al govern català.

Enmig d'un ambient enrarit, el president del Consell Superior d'Esports, Miguel Cardenal, es va reunir dijous a Barcelona amb el president de la UFEC, David Moner, i altres presidents de federacions, que li van fer saber la situació d'emergència en què les federacions catalanes es troben per culpa del decret. Cardenal no va donar respostes convincentes a les reclamacions de les federacions i va semblar impotent, des de la seva posició, per aturar una reforma que de fet ja li convé, perquè les fede-

El consell directiu de la UFEC amb Miguel Cardenal, en la trobada de dijous ■ UFEC

racions espanyoles guanyaran uns recursos econòmics –a través de les llicències autonòmiques– que permetran el CSD estalviar diners en subvencions, una de les prioritats de Cardenal.

La crida que faran ERC, CiU i la UFEC al conseller Homs és que lideri les gestions amb l'Estat espanyol per aturar aquesta invasió de competències. La majoria de les federacions ja han fet el càlcul econòmic de què pot suposar l'aplicació del decret i hi ha pànic. El problema, ja explicat a bastament, és que tots els diners recaptats per les federacions catalanes per qualsevol llicència, encara que sigui per a competicions autonòmiques, aniran a Madrid, i des d'allà es repartiran a les federacions territorials. Hi podria haver l'es-

perança, segons han admès representants de les federacions consultats per aquest diari, que en l'assemblea de l'espanyola –que és la que decidirà com es reparteixen els diners– els diferents presidents de les federacions autonòmiques –pràcticament totes estan en contra de la llicència única– pressionin perquè es mantingui el repartiment actual, però en aquests organismes també hi ha representats de clubs i esportistes que poden decidir crítics arbitraris un cop s'hagin recaptat tots els diners de totes les llicències que expedixen les federacions autonòmiques.

En definitiva, el govern espanyol desproveeix les federacions catalanes com a entitats jurídiques incomplint paradoxalment la seva "intocable"

Sobirania

L'única solució efectiva per aturar la reforma seria la independència

Constitució que en l'article 148 assumeix que les comunitats autònomes assumiran la competència en la promoció de l'esport i en el 149, que parla de les competències exclusives de l'Estat. En aquest segon article no cita, en cap cas, la matèria esportiva, que està assumida per Catalunya a través de l'Estatut, ratificat en referèndum el 18 de juny del 2006 i en vigor des del 20 de juliol del mateix any.

El pitjor de tot plegat és que les federacions cata-

lanes hauran de negociar amb les espanyoles els diners per organitzar els seus propis campionats: lligues, copes i promoció. El poder de decisió, doncs, es trasllada directament a les federacions espanyoles.

Les possibilitats que el govern català –en l'actual situació política– tingui èxit en la negociació per tirar enrere la llicència única són més aviat minses. L'única solució màgica –la comparteixen el president de la UFEC, David Moner, i el vicepresident, Gerard Esteve– és que el procés sobiranista s'aceleri de manera imparable, una esperança complicada a curt termini.

Sobre el paper, hi ha hauria altres solucions per esquivar la llicència única, començant per un boicot –a l'estil del que s'està

intentant fer a la llei Wert en l'educació– o un canvi del decret de federacions que permetés crear uns nous campionats de Catalunya que no poguessin ser considerats com a oficials a Madrid i que els participants paguessin per la inscripció i no per la llicència.

L'advocat especialitat en dret esportiu Xavier Albert Canal tampoc veu viable que les federacions catalanes s'independitzin jurídicament de les espanyoles. "Potser seria viable per als esports molt minoritaris, però en les de primer nivell els clubs voldrien seguir competint al més alt nivell." També dubta de la possibilitat de fer una "licència catalana" amb algun nom diferent: "Al principi seria possible, però dubto que el parany durés gaire." ■

Rafel Niubò carrega contra l'actual model esportiu de Catalunya

L'antic secretari general de l'Esport en el primer tripartit, Rafel Niubò –a la imatge–, va parlar dijous a la nit del "model esportiu" que hauria de tenir la Catalunya independent, en un acte organitzat per ERC a Barcelona. A banda de parlar del model futur, no va desaprofitar l'ocasió per criticar el model present. "Em fa ràbia

que es digui que l'esport no es pot polititzar, per culpa d'això, les retallades que en general han estat del 25% al 30% en tots els sectors, voregen el 50%; el problema és que no hi ha ningú amb poder polític per defensar que l'esport és tan important com la cultura", va dir, després de recordar que feia tres anys que no parlava i

d'admetre, al final, que no tornarà a la política "en cap cas". "Als països nòrdics la despesa en esport és de 40 euros per habitant i any, aquí és de 7,5 i baixant. Malgrat tot –va afegir–, tenim uns resultats fantàstics, però si no es reverteix la situació aniran baixant inexorablement." També es va mostrar molt dur amb els "pseu-

dointel·lectuals" que ara critiquen que s'hagin fet "massa pavellons". "Ningú no diu que s'han fet massa biblioteques o massa presons; sense oblidar que un poliesportiu costa uns dos milions i altres infraestructures que tothom dona per bones s'acosten als 500 milions", va recordar Niubò. Segons ell, no s'haurien de fer expe-

riments amb el model esportiu de la futura república catalana: "Està tot inventat. Necessitem un ministeri amb poder polític real, el mateix que tenen els altres grans sectors i pocs funcionaris –a Suècia només n'hi ha sis– que fixi els objectius del país i una gran confederació amb clubs i federacions que ho gestioni tot."